

V. PHẨM TƯỢNG THIỆT CĂN

Lúc bấy giờ, đức Thế Tôn hiện tướng lười rộng lớn che khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Từ tướng lười này lại phóng ra vô số ánh sáng đủ màu sắc chiếu khắp hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương.

Bấy giờ, trong hằng hà sa số cõi Phật ở phương Đông khắp nơi đều có vô lượng, vô số đại Bồ-tát, chư vị thấy ánh sáng lớn này, trong lòng do dự, cùng nhau đến gặp Phật ở thế giới của mình, cúi đầu cung kính thưa:

- Bạch Thế Tôn! Đó là do oai lực của ai? Và vì sao mà có ánh sáng lớn này chiếu các cõi Phật?

Khi ấy, các đức Phật kia đều đáp:

- Ở phương Tây này có thế giới Phật tên là Kham Nhẫn, Phật hiệu là Thích Ca Mâu Ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang giảng nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát nên hiện tướng lười che khắp ba ngàn đại thiên thế giới. Từ tướng lười ấy lại phóng ra vô số ánh sáng đủ màu sắc, chiếu khắp hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Ánh sáng thấy đây tức là tướng lười đức Phật kia hiện ra.

Lúc đó, trong các thế giới kia, vô lượng, vô số Đại Bồ-tát nghe việc này rồi, vui mừng hơn hờ, khen ngợi là việc chưa từng có, đều thưa Phật:

- Chúng con muốn đến thế giới Kham Nhẫn đánh lễ, cúng dường đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các chúng đại Bồ-tát, để nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Nguyện xin Thế Tôn thương xót hứa khả cho.

Khi ấy, các đức Phật kia đều đáp:

- Nay chính là đúng lúc, hãy đi theo ý của các ông.

Bấy giờ, được Phật hứa khả chúng Đại Bồ-tát đều lễ chân Phật, nhiễu quanh bên phải bảy vòng, đem vô lượng tràng phan, bảo cái, y phục, anh lạc, hương vòng hoa, châu báu, vàng bạc các loại hoa, hòa tấu các loại âm nhạc thượng diệu, trong chốc lát đến chỗ Phật này (Phật Thích Ca) cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi Phật, Bồ-tát rồi nhiễu trăm ngàn vòng, đánh lễ chân Phật rồi ngồi qua một bên.

Trong hằng hà sa số cõi Phật khắp các phương Nam, Tây, Bắc bốn góc, trên dưới, khắp nơi đều có vô lượng, vô số Đại Bồ-tát cũng như vậy.

Bấy giờ, các chúng cõi trời như trời Tứ đại vương, trời Ba mươi ba, trời Dạ-ma, trời Đổ-sử-đa, trời Lạc biến hóa, trời Tha hóa tự tại, trời Phạm chúng, trời Phạm phụ, trời Phạm hội, trời Đại phạm, trời Đại quang, trời Thiểu quang, trời Vô lượng quang, trời Cực quang tịnh, trời Tịnh, trời Thiểu tịnh, trời Vô lượng tịnh, trời Biến tịnh, trời Quảng, trời Thiểu quảng, trời Vô lượng quảng, trời Quảng quả, trời Vô phiền, trời Vô nhiệt, trời Thiện hiện, trời Thiện kiến, trời Sắc cứu cánh đều đem vô lượng các loại hương hoa, hương bột, hương đốt, hương cây, hương lá, các hương xen lẫn, tràng hoa thích ý, tràng hoa sinh loại, tràng hoa long tiền và vô lượng tràng hoa đủ loại, đem vô lượng hoa cõi trời thơm đẹp nhất, hoa sen xanh, hoa sen đỏ, hoa sen trắng, hoa sen vàng, hoa vi diệu âm, hoa đại vi diệu âm và vô lượng hương hoa cõi trời thơm đẹp khác đi đến chỗ Phật cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi Phật, Bồ-tát rồi nhiễu trăm ngàn vòng, đánh lễ chân Phật rồi lui qua một bên.

Bấy giờ, chúng Đại Bồ-tát ở mười phương đã đến, các loại tràng phan, bảo cái, y phục, anh lạc, châu báu, hương hoa, và các loại âm nhạc của vô lượng trời Dục giới, Sắc giới dâng cúng, nhờ thần lực của Phật đều bay lên hư không, hợp thành đài che khắp ba ngàn đại thiên thế giới, bốn góc trên đỉnh đài đều có phướng báu, lọng đài. Phướng báu được trang trí bằng anh lạc, màu sắc sắc sỡ, ngọc quý, tràng hoa rũ xuống thật đáng ưa thích.

Bấy giờ, trong hội có trăm ngàn Câu-chi, Na-dữu-đa chúng, đều từ chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay cung kính thưa:

- Bạch Thế Tôn! Chúng con nguyện đời vị lai sẽ làm Phật, tướng hảo, oai đức như Thế Tôn ngày nay, cõi nước trang nghiêm, đại chúng Thanh văn, Bồ-tát, người, trời chuyển pháp luân đều như Phật ngày nay.

Bấy giờ, Thế Tôn biết được tâm nguyện của họ, đối với các pháp đã ngộ vô sanh nhẫn, hiểu rõ tất cả bất sanh, bất diệt, vô tác, vô vi, nên Ngài mỉm cười, từ miệng phóng ra ánh sáng đủ màu sắc.

Lúc đó, A-nan-đà liền rời khỏi chỗ ngồi, chấp tay cung kính thưa:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào mà Ngài mỉm cười? Chư Phật mỉm cười không phải là không có nhân duyên.

Phật bảo: A-nan:

- Trăm ngàn Câu-chi, Na-dữu-đa chúng rời khỏi chỗ ngồi này, đối với các pháp đã ngộ vô sanh nhẫn, hiểu rõ tất cả bất sanh, bất diệt, vô tác, vô vi. Các vị ấy ở đời vị lai trải qua sáu mươi tám Câu-chi đại kiếp, siêng năng tu hạnh Bồ-tát, trong kiếp Diệu Pháp Hoa sẽ được thành Phật, đều đồng một hiệu là Giác Phần Hoa Như Lai, Ứng Chánh đẳng giác, Minh Hành Viên Mãn, Thiện Thệ, Thệ Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật, Bạc-già-phạm.

Quyển Thứ 405

HẾT